

Belli bir kesim yazdıklarımı görmezden geliyor

Geçtiğimiz ay 'İssiz Erkekler Korosu' adlı kitabını yayınlayan Canan Tan ile yeni kitabından yola çıkıp ıssızlık hallerini ve edebiyat çevrelerinde kendine yakıştıran 'aşk yazarı' sıfatını konuştuk.

GÜLAY ALTAN
gulay.bartaroz@aksam.com.tr

Geçtiğimiz hafta sonu Bodrum'da bir edebiyat festivali vardı. Ege ve Akdeniz sahillerinde ardi ardına açılan oteller ilgi çekmek, adlarını duyurmak için büyük konserler, partiler düzenler. Bodrum Turgutreis'te açılan Sundance Residences&Suites Hotel ilk kez bu çizginin dışına çıkarak, sözünü ettiğimiz edebiyat festivaliyle açtı kapılarını. Gelenekleştirilecek etkinliğin adı; Sundance Edebiyat Söylüşleri... Herkesin plajda, denizde olacağı saatlerde yazarlar Canan Tan ve Tuna Kiremitçi, konuştu, okurların sorularını yanıtladı ve kitaplarını imzaladı. Üstelik ilgi çok yoğundu, salonlar doldu; imza kuyrukları oluştu. Biz de bu vesileyle geçtiğimiz ay Altın Kitaplar'dan son romanı 'İssiz Erkekler Korosu'nu yayınlayan Canan Tan ile bir araya geldik. İssiz olmayı, erkek-kadın ilişkilerini, 'kadın' yazan olmayı konuştuk.

■ **'İssiz Adam' filmiyle toplumsal hafızamızda oluşan 'bağlanamayan erkek' değil sizin anlatığınız erkekler. Kim bu ıssız erkekler?**
İssiz, kimsenin tekelinde değil. İssiz demek yalnız demek! "Yalnız erkekler korosu" desem kadınların olmadığı sadece erkeklerin olduğu bir koro sanılabilir. Benim erkeklerim gerçekten ıssız. Yaşamın içinde kadının ıssız olduğu bir vakta ama erkekler de ıssız olabiliyor. Ben toplumdaki erkeklerin ıssızlığına

odaklandım bu kitapta. Onlar da ezilebiliyor, siddet görebiliyor, tacize uğrayabiliyor. Kadınların yaşadığı tüm zorlukları erkekler de yaşayabiliyor. Bunun yanı sıra ıssız erkekler korosu derken; bu hikâyelerdeki kadınların da ıssız olduğunu görüyorsunuz.

■ **Kadınım ezildiği bir vakta dediniz; kadınlar dururken dayak yemişi erkekğin hikâyesini yazmanız okurdan tepki almadı mı?**

Benim okurum bunu hangi hassasiyetle yazdığımı bilir. Çok sayıda dayak yiyen erkek var, kendilerine yediremedikleri için anlatıyorlar. Kadınlar komşularıyla, arkadaşlarıyla paylaşıyor, rahatlıyor. Erkekler utanıyor ve saklıyor. Kadın aldatıldığını söyleyebilir ama bir erkek ihanet uğradığını söyleyemez.

■ **Peki nasıl karar verdiniz, dayak yiyen, aldatılan ya da aşk acısı çeken erkekleri yazmaya?**

Şiddet görenim, çaresiz kalanım sadece kadınlar olmadığımı fark ettim ve erkekler için de bir şeyler yazmak gereği hissettim. Okurlarımın çok sevdiği diğer kitaplarımda da mağdur erkekler var. Okurlarım hep o romanların devamını istedi. Ben o romanlarımdan birer erkek karakter aldım ve onlara birer şarkı verdim. Onlar da kendi dillerinden duygularını anlattı. Romanlarıma giren erkeklerin toplamıdır bu kitap aynı zamanda.

■ **Erkeklerle empati yapabilmeyi**

kolaylaştırın ne oldu? Oğlunuz var mı mesela?

Evet bir oğlum var. Oğlu olan anneler erkeklerle biraz daha yumuşak bakabiliyor. Çevrede gördüğümüz o sert, maço, nezaketten uzak, kadına hor davranan erkekleri de kadınlar yetiştiriyor. Annelerin oğullarına öğrettikleri ve yanı sıra 'erkek üşümez, ağlamaz' gibi baskılar da var yani toplumun dayattıkları. Biliyor musunuz ki biyolojik olarak aslında erkekler daha çok üşüyor, kadının yağ dokusu fazla olduğu için kadın daha az üşür ama ceketini veren erkektir. Belki zavıflıklarını kabul etmek bu kadar maço olmayacaklar.

■ **Şarkı bile yapılmıştır değil mi; 'Erkekler Ağlamaz'!**

Halbuki ağlasalar daha iyi olacak; ağlamadıkları için erken yaşta patır patır kalp krizinden gidiyorlar. İçlerine gormüyorlar acılarını.

■ **Siz kimi çevrelerde 'kadın yazarı' olarak anıyorsunuz. Yani yazdıklarınızla kadınlara hitap eden yazar; öyle misiniz gerçekten?**

En ciddi hayran kitlem mesela İşıklar Askeri Lisesi'ndedir. Nasıl kadın okurlarım kadın kahramanlarla bütünleşiyorlarsa, erkek okurlarım da aynı şeyi hissediyor. 'Yüreğim Seni Çok Sevdi', tek aşk romanımdır; o kitabı en çok erkekler okudu.

■ **"Tek aşk romanı yazdım" diyorsunuz; satış rakamlarınız da yüz binlere ulaşıyor. Peki, bu eleştiriler sizi nasıl etkiledi?**
Belli bir kesim benim yazdıklarımı

görmezden geliyor. Kadınlar için değil 7'den 77'ye her cins için yazıyorum. Ne söylerlerse söylesinler! Önemli olan onların değil, benim ve okurumun ne söylediği. Kitaplarım eleştirilebilir ancak eleştirisi sınırları beni de aşp okurlarına yönelmiş üzültüyor. Yüz binlerce insan bu kadar tutkuyla okuyorsa, bu gerçekliği görmezden gelemezler.

■ **Edebiyat çevreleriyle belli ki fazla iletişiminiz yok, peki, okurla ilişkiniz nasıl?**

Benim edilgen bir okurum yok; etken bir okurum var. Eğer yazar okurunun hayal gücüne güvenmiyorsa sıfırdan sonuca kadar her şeyi hazır verir; ben biraz farklı bir yol izliyorum ve okurun katılımını sağlıyorum.

■ **Erkekleri bu kadar çözmüşsünüz ve bam tellerine dokunmayı başarmışsınız, peki erkekleri anlamak için bir formülünüz var mı?**

Ben eczacıyım, herkese aynı reçete verilmez. Yalnız erkekleri değil, insanları anlamak için tek anahtar empati yapabilmek.

■ **Peki, kadın hakları için pek çok şey yapıyor; pozitif ayrımcılık gibi...**

Kadına pozitif ayrımcılığa da karşıyım. Politika yapmak isteyen bir kadın üzerine yüklenmiş toplumsal görevlerinden ne kadar özveride bulunabilir ki! Bir kadın başbakanımız oldu ama kadından çok erkek söylemişlemedi.

■ **Siz de geleneksel, toplumsal rollerinizi sürdürüyor musunuz?**

Mütevası bir ev hanımı olarak başladım yazıya. Çocuklarım, eşimle bir düzen kurmuşken yazar olduktan sonra bu düzeni sürdürdüm. Eşim gereken özeriyi gösterdi ama diğer yazarların şartlarıyla benimki bir değil. Ben daha ağır işçiyim.

TÖRE İÇİN TETİĞİ ÇEKMEK ZORUNDA KALAN!

"İssiz Erkekler Korosu", Ademoglu Pansiyon'da geçiyor. Recep, pansiyonun sahibi. Bir fasıl geçesi düzenliyor. Katılan erkeklerin hepsinin bir hikâyesi var. Umutsuz aşka düşen de, kansından dayak yiyip yüzü gözü mosmor olan da var... 8 geniş öyküden oluşan romanda, geçişleri şarkılarla Recep sağlıyor. Mesela, öykülerimin birinin kahramanı töre cinayeti için şartlandırılmış 17 yaşında bir genç. Aile medisi karar alır, kadın öldürülecektir. En az ceza alacak küçük

kardeş görevlendirilir. Okuduğumuz bu tip haberlere kadın tarafından bakarsanız hep. Oysa o şartlandırılmış genç ne hissediyor? Gözyaşı dökerek yazdım o hikâyeyi... Sonunda Recep'im bir sırrı olduğunu öğreniyoruz. Bir ters köşeye bitiyor; Amerikanvari bir son. Yeni romanım bir mübadele hikâyesi. Başkahramanım erkek. Eski İzmir valisi, Kırıkkale Milletvekili Öğüz Kağan Köksal ve eşi Olcay Hanım'ın süale öyküsü. 2-3 kuşak öncesinde geçen kırık bir hikâye."